एतामृद्धिमार्ध्नोत्। यामिदं वायुर्ऋद्धः। एतामृद्धिमृध्नोति यामिदं वायुर्व्यृद्धः। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उचैनमेवं वेद" इति। वायुदेवः समृद्धिं कामयमानः 'एनं' नाचिकेताग्निं, 'यथान्युप्तमेवोपदधे' पशुबन्धसोमादावुत्तरवेदिर्न्युप्ता भवति, तामेतां न्युप्तामनभिक्रम्य यथान्युप्तं उत्तरवेदिमिवोपस्थान एवेत्यर्थः। तत्रोपधाय 'सः' वायुः, पुरातनां 'एतां' वक्ष्यमाणसदृशीं, धनादि'समृद्धिं' प्राप्तवान्। कासौ वक्ष्यमाणेति सोच्यते। 'ऋद्धः' सर्व्वभोगसमृद्धः, 'वायुः' स्वेच्छासञ्चाररूपां 'यां' समृद्धिं, 'इदं' अस्मात् प्रत्यक्षं यथा भवति तथा, प्राप्नोति, तामेवं स्वेच्छासञ्चाररूपां समृद्धिं प्राप्तवानित्यर्थः। अन्योपि यजमानश्चिन्वान उपासीनो वायुं समृद्धिं स्वातन्त्र्यलक्षणां 'इदं' अस्मत्प्रत्यक्षं यथा भवति तथा प्राप्तवान्। एतामेव समृद्धिं प्राप्नोति। सर्व्वत्र स्वतन्त्रो भवति। न तु परतन्त्र इत्यर्थः॥

(४) पशुफलार्थं कञ्चित् प्रकारविशेषं विधत्ते। "अथ हैनं गोबलो वार्ष्णः पशुकामः। पाङ्क्तमेव चिक्ये। पञ्च पुरस्तात्॥ ३॥ पञ्च दक्षिणतः। पञ्च पश्चात्। पञ्चोत्तरतः। एकां मध्ये। ततो वै स सहस्रं पशून् प्राप्नोत्। प्र सहस्रं पशूनाप्नोति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उचैनमेवं वेद" इति। वृष्णेः पुत्रो 'वार्ष्णः', 'गोबलः' नामतः, स च पशून् कामयमानः 'एनं' नाचिकेताग्निं, 'पाङ्क्तमेव चिक्ये' पञ्चसङ्ख्योपेतमेव यथा भवति तथा चितवान्। तत् कथमिति तदुच्यते।